

„A hírlap az élet”

A jeles bibliográfus, Lakatos Éva életútja

Az evangélikus Lakatos család Kolozsvárról költözött az Alföldre, a Kiskőrös melletti Bócsára. Lakatos Gyula, Éva édesapja itt, az evangélikus iskolahálózat egyik legkisebb iskolájában tanított. Lánya ebben a tanyasi, egy tantermes iskolaépületben nőtt

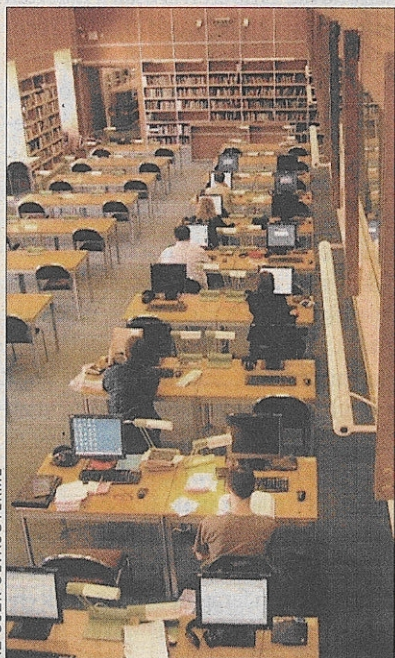
rajzkészsége volt. Álláskeresés közben az Országgyűlési Könyvtárban kapott állást gyors- és gépirótudásának köszönhetően. Ezzel sorsa nagy fordulatot vett.

Élete a könyvtári cédulák között telt el, még otthon is velük foglalkozott. Közben elvégezte az egyetem könyvtár szakát. Nagy örömmel dolgozott a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban, majd a Petőfi Irodalmi Múzeumban. A hírlapokkal foglalkozott. „A hírlap az élet” – mondta gyakran.

Sorra jelentek meg az újságokról szóló kötetei, hamar ismertté vált mint bibliográfus. *Magyar irodalmi folyóiratok* című munkáját – amely 1972 és 2000 között negyven füzetben jelent meg – kézikönyvként használják. Összeállította a magyar színházi cikkek (1778–1949) könyvészetét, illetve az ötkötetes *A magyar sajtótörténet válogatott bibliográfiáját* (1705–1944) is. A Petőfi Irodalmi Múzeum bibliográfiai füzeteinek főmunkatársa volt. 2004-ben jelent meg *Sikersajtó a századfordulón* című könyve, amelyet tanítómestere, Dezsényi Béla, az Országos Széchényi Könyvtár egykori vezetője emlékének ajánlott.

Nyugdíjazásáig a Széchényi-könyvtár hírlaposztályát vezette. Visszavonulása formális volt, hiszen a munkát ugyanolyan lelkesedéssel folytatta még tavaly tavasszal is.

■ BERÉNYI ZSUZSANNA ÁGNES

AZ OSZK OLVASÓTERME

fel. Talpraesett volt, minden helyzetben feltalálta magát. A háború miatt később sok helyen járt iskolába, mert állandóan költözniük kellett, míg végül visszatérhettek Bócsára.

Az evangélikus iskola államosítása után Pestre költöztek. Az értelmi-ségi apa miatt Évát nem vették fel művészeti iskolába, noha kivételes

Lakatos Éva súlyos betegen, nyolcvanhárom éves korában hunyt el tavaly november 1-jén. Kismarosi temetésén a váci evangélikus lelkész, *Detre János* búcsúztatta, és az Országos Széchényi Könyvtár igazgatója méltatta életútját. Férje, *Botka Ferenc* mellé temették.

A cikk szerzője, *Berényi Zsuzsanna Ágnes* csak olvasóként ismerte és tisztelte Lakatos Évát. „Ha bátoritanul kértem segítségét, úgy foglalkozott velem, mintha fontosabbnak tartotta volna kérdésemet a saját munkájánál. Ha egy számomra ismeretlen folyóiratot említettem, azonnal kikereste a jelzetét, felírta a kérőlapra, és szinte azonnal megkaptam a kért anyagot. Ha beszámoltam örömeimről, arról, hogy miként hasznosítottam a segítségét, együtt örült velem” – írta visszaemlékezésében.

Lakatos Éváról a volt munkatársak és olvasók külön megemlékeztek a Széchényi-könyvtárban. Az intézmény dísztermében tárlót készítettek emlékére, és levetítettek egy róla szóló, néhány évvel ezelőtt készített filmet.